

عنوان مقاله:

بررسی نقوش پارچه های دوره صفوی

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی پوشاک، طراحی پارچه و لباس (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی محمودی عالمی - استادیار گروه هنر دانشگاه مارلیک نوشهر

نسرین گنجینه - دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی لباس دانشگاه مارلیک نوشهر

خلاصه مقاله:

پارچه بافی از جنبه کاربردهای فراوانی که در میان تمامی اقشار جامعه دارد، یکی از پیشروترین و گسترده ترین صنایع در بین کشورهای مسلمان، از جمله ایران و هند به شمار می رود. دوره صفوی را باید اوج درخشش هنر پارچه بافی در ایران نامید و هنر پارچه بافی و پوشاک سنتی ایران داشت. از ویژگی های پوشاک دوره صفویه این بود که پارچه های مجلل و پر نقش و نگار و تزئینات زیاد برای تن پوشها به کار می رفت. در زمان حکومت شاه عباس با حمایت از هنرمندان و دعوت از آن ها برای توسعه های کارگاه های بافندگی در شهرهای مختلف مثل اصفهان، یزد، کاشان و قم موجبات رشد و تکامل پارچه بافی ایران را پیش از پیش فراهم کرد، محور اصلی این پژوهش ها طرح و نقش های بافته شده در پارچه های صفوی است بر همین مبنا ابتدا ویژگی ها و شیوه های پارچه بافی صفوی را بررسی کرده. با دسته بندی طرح ها و نقوش بافته شده آن ها را به سه گروه نقوش گیاهی، نقوش خطی یا خطنگاره ها و نقوش انسانی و حیوانی تقسیم میکنیم و این تحقیق به شیوه کتابخانه ای می باشد.

کلمات کلیدی:

صفوی، بررسی نقوش، نقوش پارچه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1856729>

